

**За какво служи Заповед № 95-00-152 от
31.05.2012 год. на министъра на
външните работи?
(16.02.2013)**

Преди да бъде издадена Заповед № 95-00-152 от 31.05.2012 год. на министъра на външните работи, българските агенции за преводи имаха сключен договор с МВнР, с който министерството им възлагаше извършването на официални преводи на документи и други книжа. Този договор се смяташе неофициално за „лиценз“, който МВнР дава на преводаческите агенции и ги прави „легитимни“. За съжаление това неофициално мнение се е разпространило масово и дори се е отразило в редица наредби на различни министерства, според чиито разпоредби преводи на документи се признават само, ако са предоставени от такива агенции. Нещо повече, това неофициално мнение е застъпено и в някои закони. По този въпрос вече съм се изказал нееднократно (1⁹, 2¹⁰, 3¹¹, 4¹², 5¹³).

9 Вж. статията „Свобода на превода“

10 Вж. Приложение 2 „Продължаване дейността във връзка с преводите на официални документи“

11 Вж. Приложение 3 „Отговор на Резолюция 708/2012 на ВАП“

12 Вж. Приложение 4 „Продължаване дейността във връзка с преводите на официални документи II“

13 Вж. Приложение 5 „Право да превеждам пред но-

Заповед № 95-00-152 обаче коренно промени гореописаната ситуация. Точка първа от заповедта изрично гласи:

"Утвърждавам проект на типов договор за възлагане извършването на официални преводи на документи и други книжа ЗА НУЖДИТЕ НА КОНСУЛСКОТО ОБСЛУЖВАНЕ В МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ".

Какво ли означава „консулско обслужване в МВнР“?

От предлога „в“ оставаме с впечатление, че въпросното обслужване се извършва в самото Министерство на външните работи. Обаче нека видим какво означава само „консулско обслужване“.

В „Речник на българския език“, т. 11, стр. 200, откриваме глагола „обслужвам“. В първото си значение (за продавач, сервитьор и под.) той означава: „изпълнявам исканията, задоволявам нуждите, потребностите на клиент, купувач и под.“. Във второто си значение (за определена структура, система) глаголът означава: „предоставям възможностите си, в услуга съм на някого или нещо“. Оттук можем да заключим, че „обслужване“ оз-

тариус, без да имам договор с МВнР“

начева „задоволяване на нуждите, потребностите" или „предоставяне на услуги" на клиенти.

Следователно, „консулско обслужване" означава „предоставяне на консулски услуги".

А какво са консулските услуги? В чл. 7 от проекта за Закон за консулското съдействие и консулските услуги се прави опит да се дефинират консулските услуги. Те всъщност са част от консулските функции, в които влиза и консулското съдействие. В чл. 5 от Виенската конвенция за консулските отношения (Ратифицирана с Указ № 947 на Държавния съвет от 25.05.1989 г. - ДВ, бр. 42 от 02.06.1989 г. В сила за България от 10.08.1989 г. Издадена от Министерство на външните работи, обн., ДВ, бр. 42 от 25.05.1990 г.) са описани консулските функции и всеки може да направи справка.

Важно е обаче да се знае: къде се изпълняват консулските функции, т.е. къде се предоставят консулските услуги и се оказва консулското съдействие?

Член 3 от споменатата Виенска конвенция (Изпълнение на консулските функции) гласи:

„Консулските функции се изпълняват от

консулства. Те също така се изпълняват и от дипломатически представителства в съответствие с разпоредбите на тази конвенция".

Тоест, консулските услуги се предоставят от консулствата и, евентуално, от дипломатически представителства, в чужбина или, с други думи, консулското обслужване се извършва в чужбина.

След всичко казано дотук можем да си направим заключение, че Заповед № 95-00-152 е предназначена за „възлагане извършването на официални преводи на документи и други книжа" в чужбина и че преводаческите агенции в България изобщо не е необходимо да сключват такъв договор, за да предоставят официални преводи.

Друг обаче е въпросът: защо агенция да прави официален превод, за верността на който, съгласно чл. 290, ал. 1 и 2 от Наказателния кодекс, отговорност носи лично преводачът?